

Zajímavosti o kongresu.

V minulých kongresních zasedáních přijato několik předloh, jež staly se zákonem, které však pro přftomnou dobu se již nehodí a jsou křiklavým svědectvím plýtvání obecními penězi. Jest to na prvním místě jízdné, jež platí vláda naše každému členu kongresu v obnosu 20 centů za míli, takže kongresník, který bydlí 1,000 mil od Washingtonu, obdrží za cestu ze svého domova do vládního kapitolu a nazpět \$400, tedy skorem tolik, mnoho-li obnáší jeho měsíční služné (\$5,000 ročně). Čím dále od Washingtonu bydlí kongresník, tím větší zisk z cesty mu kyne. Z toho ovšem vysvítá, že kongresníci z pacifického pobřeží jsou na tom nejlépe, poněvadž bydlí od kapitolu nejdále, a proto také obdrží za svou cestu největší obnos — \$2,884 za dvě jízdy, tam a zpět. Uvážíme-li, že mnoho našich kongresníků obdrží jízdné od různých drah zdarma, poznáme, že příjmy jejich jsou velice uspokojivé, neboť služné jednoho kongresníka obnáší \$5,000 ročně od zasedání 43. kongresu, jež zvýšil si služné z \$3,500 na \$5,000, kteréžto ustanovení dodnes jest v platnosti, a bezpochyby také pro všechny časy platným zůstane, neboť páni kongresníci nebudou pfece tak dětinní, aby sami sobě snižovali služné, když národ americký jest tak bohatý a jest ochoten platiti. — Neobyčejně vysoké příspěvky na jízdné, jež vláda naše kongresníkům platí, spadá do doby, kdy ještě nebylo železniční spojení s kapitolou tak dokonalé, neboť v dřívějších letech museli kongresníci používatí povozů, aby mohli býti přítomni zasedání, což ovšem vyžadovalo si většinou vydání, nežli dnes, avšak to jim nevadí, aby obecní peníze nebrali plným rukama, když jsou jim podávány.

Další zneužívání dělo se do nedávna při výsadě, kterou kongresníci mají v dopravě poštovní. Zřízení toto má sice své pěkné stránky, avšak také zlé, a těch využívali páni kongresníci v míře vrchovaté. Před nedávnem ještě členové kongresu frankovali každou svou poštovní zásilku, ač jest to dovoleno pouze při zásilkách úředních. Tak na příklad jistý bostonský kongresník frankoval zásilku psacího stroje jako úřední, jež dokonce frankoval své prádlo, jež mu týdně bylo z domova, 500 mil vzdáleného, zasláno, a opět jiný zastupce, takto rolník, dal si zaslati z domova frankované ovce, máslo atd., vše, co farma poskytuje.

Až do zasedání padesátého třetího kongresu členové jeho, vyjímaje předsedy výborů, museli si platiti ze své kapsy veškeré práce písařské a tu jest samozřejmo, že úřad písaře u členu kongresu nebyl závidění hodný. Mnozí kongresníci ovšem vydržovali si služné placené klerky, avšak to činili pouze kongresníci bohatí, vlastně velmi bohatí, ti ostatní neměli klerky žádné, nýbrž pouze chlapce pro posilky. Následek toho byl, že páni kongresníci, když jich bylo potřebí v zasedací síni ku hlasování o důležitých otázkách, byli roztroušeni v síních pensijních odboch, ve válečném odbohu, v poštovním odbohu neb v odbohu pro zasílání semen, je-ližto nemohli tyto práce světití bochům pro posilky, kdežto kdyby byl býval měl každý klerka, tento mohl práci podobné konati a kongresníci mohli býti zasedání kongresu přítomni. A za to brali od národa \$16 denně.

Padesátý třetí kongres ustanovil, že každý kongresník má míti svého písaře, jemuž mělo býti placeno \$100 měsíčně, avšak toto ustanovení platilo pouze pro dobu, dokud kongres zasedal, takže plat písařův kongresníkům nebyl velký. Tomu odpomohl teprve kongres padesátý čtvrtý, jenž ustanovil, že písař každého kongresníka má míti služné \$100 po celý rok, vyjímaje písaře předsedy pro jmenování výborů a písaře jednacího výboru. Na roční listině nalézá se dvacet písařů, jichž služné obnáší \$2000 ročně a písaři jednotlivých výborů po dobu zasedání kongresu obdrží \$6 denně, ovšem tak dlouho, pokud kongres není odročen. V druhém sezení padesátého pátého kongresu bylo ustanoveno, aby předsedové výborů měli písaře stálé se služným \$100 měsíčně, dokud kongres není odročen.

Se služným písařů konány byly také různé party, poněvadž se stávalo, že některé šperní klerkové, kteří do povinnosti svých se

rychle vpravili, nabídlí služby své několika členům kongresu, za služné ovšem nižší, na př. za \$40 neb \$50 měsíčně, takže jeden písař zůstával místo klerkovské současně u několika kongresníků. Tím ovšem vydělal každý takový kongresník měsíčně průměrně \$50, poněvadž nemohl ho nikdo kontrolovati, mnoho-li svému písaři platí. On jednoduše podal si účet na \$100 za služby písařova a ten byl mu také vyplacen. Aby tyto nepřistojnosti nemohly se opakovati, ustanovil kongres, aby výplatní listiny klerků byly poukázány přímo jimi samými na úřady výplatčí, což zajisté jest jenom správně.

Celkem platí národ hotově jednomu kongresníkovi ročně \$6,325 jako služné jeho, služné písařovo a \$125 jako příspěvky na časopisy, tužky, péra atd, nepočítaje v to jízdné. Tím ovšem není řečeno, že jsou takto ukončena vydání. Každému členu kongresu jest dovoleno obdržeti na útraty vlády 5,200 pakličků semen (v každém pakličku nalézá se 5 druhů) rostlinných, 400 pakličků semen květinových, 40 kvartů kukufice, 60 kvartů semen travináčích, 140 keřků jahodových, 40 keřků vinných, což průměrně stojí národ \$100 ročně pro jednoho kongresníka. Mimo to obdrží každý kongresník každým rokem 125 velkých nástěnných map Spoj. Států, z nichž jedna stojí vládu \$1.25; dále obdrží 100 výtisků hospodářské knihy s těžkými barevnými deskami. Čas od času obdrží také velmi cennou sbírku Richardsonovu "Presidentových poselství a listin" která se nyní prodává po \$24 až \$32, dále diplomatickou korespondenci z doby velké revoluce v sedmi svazcích, Moore-ovo mezinárodní právo, ceněné na \$20, knihu o koňských nemocech, o nemocech dobytka hovězího atd., kteréžto knihy jsou vesměs velmi cenné. Každý rok obdrží kongresník také 4000 rolnických bulletinů, jež jsou ve vládní tiskárně tištěny, z poštovního odbohu obdrží při každém zasedání skvostnou železniční mapu svého státu a ve vládním knihvazačském odbohu může si dáti svázati zdarma každou knihu vládou vydanou.

Jsou ještě četné výhody, které vláda poskytuje našim starostlivým otcům washingtonským, o nichž lid, jenž to vše platí, nemá ani zdání. — Výhody poskytnuté kongresníkům platí ovšem také pro pány senátory, s tím rozdílem, že písaři senátorů mají větší plat, větší pohodlí ve svých úřadovnách, krátce řečeno, žijí a tyjí z lidu amerického panštěji.

Jak je na Porto Rico.

Laskavostí manželů Jelínkových od Crete, dostalo se nám dopisu syna jejich Štěpána, kterýž jest kapelníkem při jedenáctém pluku pravidelné armády, která leží posádkou v San Juan v Porto Rico a od něhož jsme již vícekrát zajímavé dopisy otiskli. Píše mezi jiným v dopise svém datovaném 18. prosince:

Psaní Vaše z 2. pros. jsem obdržel i dárky vaše, jež jste k vánočním poslal. Přišlo to v pořádku a bylo mi velice milým, jež jste na mne vzpomněli. Ovšem, že i já na vás všechny vzpomínám a posílám jsem vám několik maličkostí, o kterých soudím, že by vás snad mohly zajímati. Jsou to jen smad tretky, ale jiného zde není, aby to bylo rozdílným od toho, co je ke koupi v Americe. Potom, zde je všechno mnoho dražší, co jest věc potřebná a bylo by zbytečno za to peníze vyhazovat.

Já myslím, že by Janouch byl lépe udělal, s dyby ušetřil peníze co ho bude stát cesta na Kubu, neboť ho to bude někdy mrzet, že neostal kde byl. Takle krajina a podnebí se docela nehodí pro lidi mimo Španělů a černochů. Zvláště člověku, který má rodinu, bych neradil, aby se sem přesídlil. Ono to zde vypadá velmi pěkně, aspoň z počátku, než to člověk zde okouká a konečně jest to dobré pro člověka, který nemá nic na práci a může sedět v chládku, jako my to děláme. Ostatně to ale nestojí za nic. Já bych zde neostal za nic na světě a zde na Porto Ricu prý to je mnohem lepší, jak slyším, nežli je to na Kubě. Ať se sem stěhuje kdo chce, ale já budu rád, až se vrátím do Ameriky "mezi lidi." Takle pakáž černošská už se mi přejedla. Zde se ovšem vedou a rostou ve rozdílné plodiny od oněch v Americe a kdo zde chce hospodařit, musí se tomu teprve učiti a to po

kolik roků. Knedlíky zde na stro-mech nerostou. Zde se pěstují pomeranče, banany, kokosové ořechy, káva, mangivý (mango), ananasy, limony atd. Obvyčejná jablka tady nejsou, ani broskve, víno, hrušky, švestky a nic takového, ani citrony. Některé zeleniny se tu pěstují, jako rajská jablka, řetkev, fazole, hrách atd., ale zelí zde není, ani obyčejné brambory. Na místě bramborů pěstují se zde sladké. Obilí a jiné ovoce a zeleniny, jež rostou v Americe, zde nejsou. Výživa se musí kupovat a to hodně draho a neobyčejnější předměty co jsou v Americe hnedle zadarmo, zde nejsou takměť ani k dostání, ku příkladu jako máslo, to zde není, vyjma toho co se sem dováží v plechovkách z Ameriky.

Pšenice ani kukufice zde neroste, totiž nepěstuje se všeobecně, a jestli někde trochu nějakého obilí zasejí, tedy to žnou srpama a mlátí cepem a roztloučou to palicí, na místo aby to vzali do mlýna. Na takový způsob se tu dělá všechno a na změnu není ani pomyslení. To vyžádá mnoho a mnoho let nežli by lid zdejší přivykl jinému životu a jiným způsobům. Kdo se sem přistěhuje a není na to zvyklý, nemůže se mu to ovšem líbit.

K podstatnému živobytí, na jaké my jsme zvyklí, zde nic není a nic zde neroste, ba ani hovořiti tady nenajde výživu, tak aby vyrostlo jak se patří, proto je tu všechno malé, zakrnělé, jak koně, tak hovězí dobytek, prasata, drůbež, stromy, rostlinstvo — zde není jeden strom dost veliký, aby se z něj mohla udělat velká kláda, aneb řezat prkna — všechno je zakrnělé, i lidi. Stále jest tu jen leto, tak o vánočních jako o čtvrtém červenci, není docela žádný rozdíl a když je tu člověk po nějaký čas, tedy zleň, že se mu nechce do něčeho a to každý bez rozdílu, je pořad unavený a lenivý. To už nese to podnět sebou, protože je tu stále stejné léto, že se tomu člověk neubrání. Za tři dny to bude rok, co jsem přijel do San Juan. Doufám, že za rok budeme v Americe, ač nemám na co si stejskat, mimo to, že je tu pořáde teplo a leto. Mám pěkný byt a zachovám si pěknou částku peněz. Jak čtu v novinách, tak snad už bude po všem na Filipínách. Pokrok Západu dostávám pravidelně dvakrát týdně pořáde. Přejmí vám všem veselé vánoce a šťastný nový rok Váš Štěpán.

Čechové v Prusku.

Z dějin emigrace české podává Karel Písecký.

Král pruský Fridrich Vilém I., jenž roku 1713 nastoupil na trůn, znám byl karabáčnickými choutkami, kaprálstvím, zálibou pro sáhodlouhé gardisty a — kolonizační politikou. Fridrich II., zvaný "Veliký" zdědiv po něm dobře vycvičenou a disciplinovanou armádu a velký válečný poklad, stal se také dědicem a pokračovatelem velmi pevné a dobře promyšlené organizace kolonizační, kterou naplniti chtěl království pruské četným, spořádaným a pracovitým obyvatelstvem, jež by zároveň pomohlo naplňovati pokladu státní. Dnes již zřejmý historikové nemečtí uznávají hluboký význam Fridricha Viléma I., bez něhož Fridrich II., nebyl by se nikdy stal "Velikým".

V době pronásledování nekatolíků, ano i z nekatolíky podobných, jest pochopitelno, že emigrace v Prusku vysílala do Čech zahraničné posly, jejichž činnost dařila se znamenitě. K tomu povstal nekatolícký mocný ochrance, Fridrich Vilém I. Láka je svými jednately emigranty do Braniborska, nevytýčil si účel národohospodářský, aby tak nebilo do očí, nýbrž dal věci před veřejností směr více ideálnější a mravnější — prohlásiv ochranu utiskovaných souvěrcův. Politika kolonizační razila si v Prusku šťastně cestu, neboť od r. 1713 — 1740 přibývalo tam 600,000 obyvatel (čtvrtý díl tehdejšího obyvatelstva) z Francie, Solnohradska, zemí německo-rakouských, ovšem také značně z Čech a Moravy.

Evangelikům bylo v Čechách naprosto zakázáno, by svobodně vykonávali víru svou, poněvadž v království českém nejenom podle nového zřízení zemského r. 1527 nýbrž i podle snesení sněmovního z r. 1650, císařem Ferdinandem IV. r. 1651 schváleného, nemá býti trpěno žádné jiné náboženství mimo katolícké. Z týchž příčin nedovoleno také stěhovati se podda-

ným ze země, poněvadž byli dle zákonů zemských nevolníky a tedy vrchnostem nížádným způsobem nemohli býti odjímáni, zvláště i proto, že dotčeným snesením sněmovního roku 1651 stavům bylo zaručeno, že se nikdy a nikterak nesvolí, by jejich poddaní směli se vystěhovati.

Princip a systém kolonizační politiky pruské i za Fridricha II. byly věci hlavní. Náboženství a národnost nových osadníků, právní německý historik Stadelmann, býly králi věci lhostejnou; jemu šlo jen o to, aby zemi svou naplnil pořádným a pracovitým obyvatelstvem. K tomu cíli používalo nespokojenosti poddaných v sousedních zemích, kteráž rozdmýchována i uměle, a potom dobrými sliby nespokojenci byli vylákáni, by vystěhovali se ze země. A když potom emigranti přišli do Pruska, dbal král toho, aby se s nimi nakládalo slušně, aby příspěvků na cestu a transport věcí pro nové osadníky zvěšovaly se dle potřeby, ovšem za to, aby nikdo kdo se jednou usídlil v zemi, nebyl více do vlasti své puštěn; raději mělo se osadníkům ve všem vyhověti, aby novému domovu tím snáze uvyklí, než by se dopustilo, aby odcházelí zpět. Tímto způsobem doclelo, že v marce braniborské přistěhovalo se v letech 1740—1756 50,000 lidí, ve Slezsku od 1742—1785 přibýlo 200 osad s 61,152 obyvateli a v celém Prusku za vlády Fridrichovy 300,000 duší, zejména z Francie a ostatního Německa, avšak také mnoho ze zemí rakouských, zvláště z Čech a Moravy. V Čechách přitom, že mnoho protestantův za váleč slezských pod ochranou pruského vojska odcházelo do ciziny zakládat sobě nové domovy, zbylo ještě dosti těch, kteří nespokojili se naděje v ochranu a mocnou podporu pruského krále. Osobu jeho opřádaly báječné legendy, jež v lidu českém šířili ne snad nějaké přivrženci té víry, nebo ti, kteří měli různá vidění, nýbrž chytří agenti a prodavači nekatolíckých knih.

Roku 1742 podařilo se chytrému a čilému agitátoru berlínskému, Janu Liberdovi, kazateli české církve berlínské, se šesti soudruhy vylákati ze severovýchodních Čech, z Prahy a z Moravy ke 2000 duš, jež usadily se kolem Ministerberka v Pruském Slezsku. Slibovano jim, že mají hned obdržeti svobodné byty a jistou výměru půdy, aby v budoucím roce již vlastní jedli chléb a zemi nebyli na obtíž. Každý čtení znalý emigrant měl také při svém příchodu do Slezska obdržeti od krále český Nový zákon a kancionál. Zároveň měly se pro emigranty vystavěti potřebné kostely a školy. Takto zřízena první osada Husinec, k níž v letech následujících do roku 1750 přibýly ještě osady Horní, Střední a Dolní Poděbrady.

Roku 1899 konala se tam slavnost 150. výročí, kdy v osadách těch založena reformovaná církev husinecká. Čeští emigranti tamější tvrdili a potomci jejich do dnes praví o sobě, že jsou potomci českých bratří. Ačkoliv zařídili se jako reformovaná církev, pfece náboženství jejich se šliho původně v některých částech od evangelického, smíseno jsou s někdejšími učením víry husitské.

Český lid tamější v počtu 5000 duší žije ve jmenovaných čtyřech obcích blízce města Strehlen. Jazyka svého užívají jen v domácích, školy jsou semenitěm germanisace. Kazatel Chlumský káže po dvě neděle po sobě česky, třetí německy.

Slovo královské, že pěstiti mohou v Pruském Slezsku die libosti svou národnost, bylo dáno i českým emigrantům v různých dobách, leč tím dnem, kdy stalo se Německo velikou a slavnou říší, také tento závazek byl roztrhán. Privilegie, jež jim zaručeny byly pod slavnými sliby a pečeti králův, osekávají se Čechům tamějšími již do tuhého života a ne daleka jest doba, kdy domlíka navzdý zvuk jakýkto českého po nivách slezských.

Věrnost k svému zaměstnavateli.

Ten mladík který dal si otevřiti žílu a odebral si něco své krve, aby sechránil život svého zaměstnavatele poskytl podporuhodný příklad hrdinství. Případ tento dokazuje, jaká síla je v dobré krvi. Jakmile tělo oslablé obdrželo čistou krev tohoto mladého člověka, nabyl pacient ihned síly. "Krev žítí život." Je pouze jedina přirozená cesta jak nabýt krev a to je krev lidská. Pořekuje-li tělo pomoci, sáhněte ku Hostetter's Stomach Bitters. Tento obdivuhodný lék pomáhá při trávení potravy a poskytuje tělu bohatou červenou krev. Když tak se stane, pak ovšem zdraví přirozeně následuje.

Naším svobodomyšlným spřisovatelům, učitelům a přátelům vřelí!

Chicago, leden 1900.

P. T.

Sbor pro dobro Svob. Sob. a Ned. škol, sídlím v Chicagu, Ill., obrací se k vám touto cestou a žádá vás o literární příspěvek po přispádě o stálé přispívání do Svobodné Školy, jediného do tohoto druhu měsíčníku pro mládež naši.

Znáte dobře, že vedení listu podobného jest pro jednotlivce věcí nad míru obtížnou a za pinnujících poměrů našich též prací více méně nevděčnou, a že nedostane-li se nám pomoci z kruhů vašich, nikdy cíle žádoucího nedosáhnem.

Proto v naději se k vám obrácíme!

Příspěvky literární, vyhovující tendenci listu, budou na žádost pisatele honorovány, neb v opačném případě k dobru Vašemu u sboru připočteny.

Doufáme, že se strany Vaší, žádosti této pozornost a dobrá vůle věnována bude, a že pomoci Svobodné Škole neodpřete.

V naději na uspokojivou odpověď, za výše uvedených sbor známe náme ve jménu tiskového výboru, Váš v účtě

Fr. Dag. Novák, 1060 So. Kedzie ave. t. č. redaktor,

Fr. Feujan, 514 W. 18. St. t. č. obchodvedoucí.

Jistý lék proti croupu.

Štěstě neustálé používání vždy se odárem.

První známku croupu jest ochrapění a sponzorujeme-li to u dítky, může se to vzíti za jisté znamení, že nemoc tu dostane. Po chrapění následuje zvláštní hrubý kašel. Dává-li se k užívání Chamberlain's Cough Remedy tak brzo jak dítko ochrapí, aneb i když se již kašel dostaví, předejde se onemocnění. Používá se ve mnoha třídách domovů v této zemi a neklame nikdy starostlivé matky. Ještě jsme nezvdělali o jediném případě, v kterém by se nebyl osvědčil vydatným. Žádná jiná přípravenina nemůže se vykázati takovými výsledky, — 26 roků neustálého používání bez nezdrav. Na prodej v všech lékárnách

Rock Islandská náčelná mapa Spojených Států.

jest nejlepší, jež se nabízí obecně. Jest velmi velkou a zvláště spůsobilou k účelům školním. Každý učitel zeměpisu a každá obchodní písařna by jí měla míti. Zašle se vyplaceně na jakoukoliv adresu po obdržení 15 ctů. v kolíčkách aneb v hotovosti. 36x6 Adresujte: John Sebastian, G.P.A., Chicago, Ill.

Kalendáře...

jsou rozebrány

a tudíž jimi více co premiemi posloužit nemůžeme. Všechny příznivce naše žádáme, aby zasílající předplatili na Pokrok Západu neb Hospodář, žádali za premii jinou. Vyd. Pok. Západu a Hospodáře.

SBÍRKA PÍSNÍ NÁRODNÍCH A VLASTENECKÝCH.

Jest to sbírka nápěvů, upravena částečně v slohu lehkém, částečně těžším pro piano neb organ na dvě ruce.

SBÍRKA tato je o 64 stranách, velikosti 10 1/2 palce délky při 7 palcích šířky a obsahuje 98 písní národních a vlasteneckých a bude dojísta velevtanou v každé rodině, kde český zpěv se pěstuje. Jsme jisti, že přicházíme tímto dílem vstříc všeobecnému přání všech milovníků hudby a českého zpěvu a to tím spíše, jelikož cena této jest velice mírná, v dosahu každého. Stojí noty samotné, v pěkné úhledné a trvanlivé plátěné vazbě pouze \$1.25 a se zpěvníčkem, obsahujícím text všech těchto písní, rovněž v plátěné vázaném, pouze \$1.50. Mezi písněmi, kteréž sbírka obsahuje, jsou: Hej Slované, Kde domov můj, Tážete se proč jsem Slovan, Želuzinka, Přicházím přímo z Moravy, Těšme se blahou nadějí, V Čechách tam já jsem zrozena, Zasvit' mi ty slunko zlaté, Vystavím si kuchynou chaloupku, Má zlatá Mařenko, Písně dcery duchova mého, My jsme hoši od Šumavy, Není muže nad kováře, Kde můj je kraj, Nad Berounkou pod Tetínem a vůbec nejoblíbenější písně národní a vlastenecké.

Posudky našich českých časopisů:

Slovenská Pravda. "Zpevněček Česko-americký, obsahující zpěvy ku nápevum ve Sbirce Písní Národních a Vlasteneckých upravené pro piano, neb harmonium. Venovano mládeži česko-americké. Cena 25 centu. Tiskem a nákladem "Pokroku Západu", Omaha, Neb. 1900." Knižkočka tato obsahuje ve sebe sto nablíbenějších českých národních a vlasteneckých pesniček.

"Sbírka Písní Národních a Vlasteneckých. Nápevy zpevu českých. Upravené v slohu lehkém i těžším pro piano neb harmonium na dvě ruce. Venovano mládeži česko-americké. Cena \$1.25. Tiskem a nákladem "Národním Tiskárnou" Omaha, Neb., 1900." V knize této sú nápevy k vyše uvedeným "Zpevm". Kto rozumie hudbe a chce počut' jemnosladké zvuky českých písní, doma na svojom nástroji rozvesel' sa keď zaopatrí si tieto dve knižočky.

Sotek. Cititelům české hudby zavděčili se zajisté "Pokrok Západu" vydáním sbírky oblíbených písní národních a vlasteneckých. Jest to sbírka nápevů, upravená částečně v slohu lehkém, částečně těžším pro piano neb organ na dvě

ruce a obsahuje 98 písní národních a vlasteneckých. Cena jest velice mírná, v dosahu každého. Stojí noty samotné, v pěkné úhledné a trvanlivé plátěné vazbě pouze \$1.25 a se zpěvníčkem, obsahujícím text všech těchto písní, rovněž v plátěné vázaném, pouze \$1.50. Objednávky vyřizuje Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Dennice. Sbírká Písní národních a vlasteneckých jmenuje se pěkná kniha obdelního formátu, obsahující nápevy zpevu českých, upravené v lehkém i těžším slohu pro piano neb harmonium na dvě ruce. Věnovano mládeži česko-americké, která zajisté obsahem i zevnějškem pěknou knihu rozeber. Cena vzhledem k velkému nákladu jež vydání té jest vyžadovalo, jest mírná, \$1.25, deky jsou živě červené, tisk titulu na nich jest stříbrným písmem proveden se stříbrným lvmem v rohu, tedy v barvách českých a s českým znakem. Sbírká vydána byla nákladem Pokroku Západu, Omaha, Neb.

Zpěvníček Česko-americký, obsahující zpěvy ku nápevum ve Sbirce předešlé, má stejnou úpravu a prodává se za 25 centů.

Připomínáme poznovu, že cena not obnáší \$1.25 a textu 25 ctů., obého dohromady \$1.50. Cena musí objednavce přiřazena býti.

Zasílejte objednávky pod adresou:

POKROK ZÁPADU, OMAHA, NEB.